

Det høje kongelige dekret om godkendelse af Ministerrådets afgørelse nr. 149 af 2. december 1953 vedrørende ratificering af den juridiske aftale, der er indgået, mellem Det Hashimitiske Kongerige Jordan og Den Syriske Republik i den nedenstående form, samt bemyndigelse af hans højhed Justitsministeren til af underskriver aftalen på vegne af den Jordanske Regering er udstedet.

72-03

Ministerpræsident
Taowfiq Abu Alhuda

I Guds navn, den nådige og den barmhjertige

Juridisk aftale mellem Det Hashimitiske Kongerige Jordan og Den Syriske Republik

Idet regeringerne i Det Hashimitiske Kongerige Jordan og Den Syriske Republik vil etablere et samarbejde med hensyn til at forfølge forbrydere, at fuldbyrde domme, at muliggøre juridiske meddelelser og bemyndigelser når frem, og i henhold til formålet i Den Arabiske Ligas pagt, § 2, har de aftalt følgende,:

Kapitel I

Udlevering af forbrydere

§ 1 Udlevering af forbrydere mellem Den Hashimitiske Kongerige Jordan og Den Syriske Republik sker efter bestemmelserne i nærværende aftale.

§ 2 Det er en pligt at udlevere, når følgende betingelser er opfyldt:

1. Forbrydelsen eller lovovertrædelsen medfører i følge ansøgerlandets kompetente dommers beskrivelse en fængselsstraf på mindst 1 år ifølge ansøgerlandets gældende lover, eller i tilfældet af, at der i ansøgerlandet er afsagt dom i sagen, er denne en fængselsdom på mindst 3 måneder.
2. Forbrydelsen er begået på ansøgerlands territorium, eller uden for begge landes territorier, men forbrydelsen ikke desto mindre er strafbar efter begge landes gældende regler, når forbrydelsen er begået uden for begge landes territorier.

§ 3 Modtagerlandet kan nægte at efterkomme en begæring om udlevering i følgende tilfælde:

1. Den eftersøgte havde på gerningstidspunktet været statsborger i modtagerlandet, og modtagerlandet er villig til at retsforfølge personen efter sine gældende lover, men i henhold til de sagsakter, som ansøgerlandets juridiske myndigheder tilrettelægger. Ansøgerlandet skal informeres om den afsagte dom, således at den relevante juridiske myndighed kan træffe afgørelse om at indstille forfølgelsen eller fuldbyrdelsen af en evt. dom.
2. Forbrydelsen er begået på ansøgerlands territorium. Den eftersøgte er ikke statsborger i ansøgerlandet. De handlinger, den pågældende anklages for, ikke er strafbare ifølge modtagerlandets lovgivning.
3. Forbrydelsen er begået uden for begge landes territorier. Handlingen er ikke strafbar efter ansøgerlandets love, hvis handlingen er begået uden for ansøgerlandets territorium. Den eftersøgte er ikke statsborger i ansøgerlandet.
4. Den ansøgte er ikke statsborger i ansøgerlandet. Forbrydelsen eller straffen efter modtagerlandets love, hvis den var begået i modtagerlandet, kunne betragtes bortfaldet på modtagelses tidspunkt.

§ 4 Udleveringen må ikke ske i følgende tilfælde:

1. Politiske forbrydelsen. Følgende forbrydelse betragtes ikke politiske:

- a. Manddrab, røveri og tyveri ledsaget af tvangshandlinger, når disse er begået af en enkelt person eller af flere personer mod personer, lokale myndigheder, jernbaner eller anden transportmiddel.
 - b. Hver fysisk angreb på en af de to staters overhoveder.
 - c. Militære forbrydelser.
 - d. Forsøg på at begå de i a-c nævnte forhold.
2. Forbrydelser, som er begået på modtagerlandets territorium.
 3. Den eftersøgte er en udstationeret, som udfører en arbejdes opgaver for sit land. Forbrydelsen er begået under den eftersøgtes embedsførelse, eller som led af embedsførelsen.
 4. Den eftersøgte er ansat i diplomatkorpsen, hvorfor han har diplomatisk immunitet, eller er én som ifølge internationale love have diplomatisk immunitet.
 5. Den eftersøgte er allerede stillet for ret, eller undersøgelse eller retsbehandlingen for den forbrydelse, som personen skal retsforfølges for, er undervejs i modtagerlandet eller et i et tredje land, hvor forbrydelsen er sket.
 6. Forbrydelsen eller straffen er bortfaldet ifølge modtagerlandets love eller ifølge love i det land, hvori forbrydelsen har fundet sted.

§ 5

1. Skulle der være modtaget begæringer fra flere lande om at udlevere samme person for samme forbrydelse, prioriteres det ansøgerland, hvis interesser er mest skadet, eller det ansøgerland på hvis territorium forbrydelsen har fundet sted.
2. Skulle begæringerne vedrøre forskellige forbrydelser, prioriteres der efter forbrydelsens omstændigheder, hændelserne, og ikke mindst forbrydelsens alvor/karakter, forbrydelsens sted og begæringens modtagelsesdatoer, samt ansøgerlandets forpligtigelse om personens tilbagelevering.

§ 6 Skulle personen være (rets-)forfulgt eller dømt i modtagerlandet for et andet forhold end det i begæringen, behandler modtagerlandet begæringen

og udsætter udleveringen til (rets-)forfølgelsen bortfalder, eller til det bliver besluttet, at den pågældende ikke længere skal stilles for ret, frifindes, findes ikke ansvarlig for forbrydelsen, eller når dommen er fuldbyrdet, tilgives, eller til begrundelsen for tilbageholdelsen bortfalder.

Ovenstående forhold hindrer ikke, at den pågældende midlertidigt udsendes til ansøgerlandet med henblik på at give møde hos ansøgerlandets juridiske myndigheder. Disse myndigheder skal forpligte sig til at tilbagelevere den eftersøgte efter afhøring, eller domfældelse i den sag, som den pågældende var udleveret for. Den pågældende skal til hver tid forblive frihedsberøvet i henhold til dommen eller afgørelsen i modtagerlandet.

§ 7

1. Justitsministeren i ansøgerlandet sender begæring om udlevering til justitsministeren i modtagerlandet.
2. Begæringen om udlevering skal indeholde:
 - a. En detaljeret redegørelse for den eftersøgtes identitet. Beskrivelse af personens udseende, og et fotobillede.
 - b. Arrestordre eller afhentningsordre udstedt af en kompetent myndighed, såfremt den eftersøgte ikke er dømt.
 - c. En attesteret udskrift af de tekster/bestemmelser, der danner grundlag for, at handlingen er strafbar, og en redegørelse fra den dommer, der behandler sagen, for, at handlingen er omfattet af bestemmelserne og de indicier, der foreligger.
 - d. Et attesteret udskrift af dommen, såfremt den ansøgte er dømt, uanset om dommen er fundet lovlig ved endelig retskendelse eller ej.
 - e. En bekræftelse fra den dommer, der behandler sagen, på, at straffen ikke er bortfaldet eller droppet ifølge i ansøgerlandets lovgivning.
 - f. En henvisning til, at begæringen er i overensstemmelse med nærværende aftales bestemmelser.

§ 8

1. De kompetente myndigheder i begge lande træffer afgørelse om udlevering af forbrydere jævnfør gældende lover i det pågældende land på begæringstidspunktet.

2. Såfremt der træffes afgørelse om at imødekomme begæringen, meddeler justitsministeren i modtagerlandet justitsministeren i ansøgerlandet om, at der er truffet afgørelsen, og sørger samtidigt for, at udleveringen omgående sker.
3. Såfremt der træffes afgørelse om at meddele afslag, meddeler justitsministeren i modtagerlandet justitsministeren i ansøgerlandet om afgørelsen og begrundelsen herfor.

§ 9

1. Begge aftalelande vil samarbejde for at eftersøge forbrydere og foretager varetægtsfængsling af personer, som skal retsforfølges, eller personer som er dømt for en forbrydelse, der kan berettigede udlevering. For at etablere samarbejdet anvender landene officielle kommunikationsmidler som post, telegram, telefon m.m. Forbrydelsens beskaffenhed og lovbestemmelsen, der omfatter forbrydelsen, skal oplyses. Ansøgerlandet kan sende en betroet/autoriseret embedsmand til modtagerlandet med henblik på at hjælpe dette i eftersøgningen.
2. Fristen for varetægtsfængslingen må ikke overstige 15 dage fra meddelelsesdatoen, hvorved justitsministeren i ansøgerlandet telegrafisk bliver informeret [om anholdelsen]. Den kompetente myndighed i modtagerlandet skal beslutte, at den anholdte løslades, såfremt sagsakterne fra ansøgerlandet ikke er modtaget, inden fristen udløber. Fristen for varetægtsfængsling kan forlænges 15 dage på begæring fra ansøgerlandet, såfremt fristen ikke havde været lang nok til at forberede sagsakterne, eller hvis de modtagne materiale var mangelfulde.
3. Varetægtsfængsling sker i henhold til modtagerlandets love. Ansatte i militæret skal under alle omstændigheder varetægtsfængsles i et militært fængsel eller et militært arresthus i modtagerlandet.
4. Modtagerlandet kan udlevere en anholdt uden, at sagsakterne sendes til modtagerlandet, såfremt den anholdte erkender, at han er den eftersøgte person, og han tilstår forbrydelsen og i tilfælde af at myndighederne i begge lande finder, at forbrydelsen er omfattet af nærværende aftale, hvor udlevering er muligt, og såfremt den anholdte acceptere udleveringen.

§ 10

1. Modtagerlandet, idet det vil varetage en evt. tredjeparts rettigheder, og i følge det kompetente myndighedsskøn, overdrager de genstande, som den eftersøgte har tilegnet sig som følge af den forbrydelse, for hvilken han søges udleveret, samt de beslaglagte genstande, som er fundet i hans bevaring. Modtagerlandet overdrager de genstande, der er anvendt til at udføre forbrydelsen med, samt de redskaber, der er anvendt i forbrydelsen.
2. Disse genstande udleveres til ansøgerlandet, når det besluttet, at forbryderen udleveres. Udleveringen af genstanderne effektueres uanset om forbryderen udleveres eller ej på grund af forbryderens bortgang, flygt eller manglende anholdelse.
3. Udleveringen af genstanderne omfatter alle skjulte genstande, og andre genstande der er i forvaring i modtagerlandet, når disse bliver fundet efter udleveringen.
4. Modtagerlandet kan bibeholde de konfiskerede genstande, såfremt dette er påkrævet til at udføre undersøgelse i en straffesag. Med samme begrundelse kan modtagerlandet forbeholde sig ret til at få genstanderne tilbageleveret, når det bliver muligt.

§ 11 Ansøgerlandet skal sørge for, at udlevering sker inden 30 dage fra dato for den telegrafiske meddelelse om at, der i modtagerlandet er truffet afgørelse om udlevering. I modsat fald er modtagerlandet berettiget til at løslade vedkommende, som ikke på ny må begæres udleveret for samme forbrydelse.

§ 12

1. Den eftersøgte må ikke retsforfølges eller straffes for andet forhold end, det han er udleveret for eller evt. andre forhold, som er tilknyttet til det verserende forhold, og som kommer til kendskab efter, at udleveringen finder sted.
2. Ved en evt. domfældelse, fratrækkes den tid, som den eftersøgte har tilbragt i varetægtsfængsling i modtagerlandet.

3. Såfremt det besluttet, at den eftersøgte ikke retsforfølges, eller at den eftersøgte frifindes, eller findes ikke ansvarlig, skal ansøgerlandet på egen bekostning returnere den udleverede/eftersøgte til samme sted, hvor den eftersøgte opholdt sig i på udleveringens tidspunkt.

§ 13 Den eftersøgte må ikke tilbageholdes, retsforfølges eller straffes for anden forbrydelse medmindre:

- a. Den eftersøgte accepterer det.
I såfald skal det dokumenteres med referat, som skal underskrives af den eftersøgte selv eller dennes forsvarsadvokat.
- b. Modtagerlandet godkender det.
Proceduren for ansøgning om modtagerlandets godkendelse er den samme som for ansøgning om udlevering.
- c. Den eftersøgte udrejser ikke fra det land, som han er udleveret til, inden 30 dage, fra det tidspunkt, hvor udrejsen er mulig.
- d. Den udleverede begår forbrydelsen i ansøgerlandet efter udlevering.

§ 14 Hvis den udleverede person flygter og vender tilbage til modtagerlandet. Modtagerlandet anholder vedkommende efter en direkte anmodning fra ansøgerlandet. Personen udleveres igen til ansøgerlandet uden en fornyet udleveringsprocedure.

§ 15 § Når et af aftalelande udleverer en forbryder til et tredjeland, tillader det andet aftaleland, at den vedkommende person og den nødvendige beskyttelsesstyrke, samt de genstande, der er nævnt i § 10 transporteres gennem landets territorium. Det ene af aftalelande forestår transporten eller beskyttelsen blot ved at levere en udskrift af modtagerlandets udleveringsafgørelse til den kompetente sikkerhedsmyndighed [i transitlandet].

§ 16 Landene bekoster hvert sine udgifter i forbindelse med udlevering af en eftersøgt person.

Kapitel 2

Fuldbyrdelse af dom i straffesager

§ 17

1. Et aftaleland effektuerer på sit territorium fængselsdomme på op til 3 måneder, bødestraf, og domme på at bekoste afgifter eller udgifter, som er afsagt i det andet aftaleland, og er endegyldige.
2. Et aftaleland effektuerer på samme måde afgørelser, der er truffet i det andet land, om foranstaltninger til forebyggelse, afstraffelse/tugtelse og fratagelse af borgerlige rettigheder, såfremt disse foranstaltninger er i overensstemmelse med begge landes lovgivninger.
3. En fængselsdom på over 3 måneder, kan efter udsagn fra det land, hvor dommen er afsagt i, fuldbyrdes i det andet land, såfremt det andet land er indvilliget i.

§ 18 Domme, der er afsagt af det ene aftalelands retssystem, i straffesager over handlinger, som betragtes som forbrydelse eller lovovertrædelse i det andet aftaleland, kan danne grundlag for at:*

1. træffe dommens konsekvenser vedrørende forebyggende foranstaltninger, manglende habilitet eller fratagelse af rettigheder,
2. afsige domme på forebyggende foranstaltninger, manglende habilitet, fratagelse af rettigheder, erstatningspligt, samt når straffemålingen har borgerretslige følger,
3. afsige dom, hvor bestemmelserne om gentagne handlinger, forbryderiske vanedannelse, flere forbrydelser, betingede domme, at bringe fuldbyrdelsen af en dom til ophør, og i forbindelse med oprejsning, kan anvendes.

§ 19

1. Anklagemyndigheden i ansøgerlandet anmoder sin kollega i modtagelandet, hvor den dømte person opholder sig.
2. Ansøgningen skal indeholde følgende:
 - a. En detaljeret redegørelse for den pågældende persons identitet, beskrivelse af personens udseende, og et fotobillede.

- b. En attesteret udskrift af dommen, hvorpå det er påført en forklaring om, at dommen er fundet lovlig ved endelig retskendelse eller ej.
3. Anklagemyndigheden i modtagerlandet træffer snarest afgørelse om sagen. Anklagemyndigheden i modtagerlandet kan anmode anklagemyndigheden i ansøgerlandet om yderligere oplysninger, som skønnes nødvendige. Såfremt der træffes afgørelse om at følge ansøgningen, skal afgørelsen effektueres, og kollegaen i ansøgerlandet underrettes. Skulle anklagemyndighedens afgør, at ansøgningen ikke kunne imødekommes, skal afgørelsen forelægges justitsministeren, der træffer den endelige afgørelse, som kan være en godkendelse eller et afslag.
4. Hvis anklagemyndighedens afslag vedrører en person, som er varetægtsfængslet, skal vedkommende ikke løslades, førend justitsministeren har truffet sin afgørelse.

§ 20 Hvert land bekoster efter gengældelsesprincippet sine udgifter, i forbindelse med fuldbyrdelse af [det andet lands] dom på sit territorium.

Kapitel 3

Udveksling af oplysninger i straffesager

§ 21

1. Kontorerne for Domsregister i begge lande udveksler oplysninger om domme, der er faldet mod borgere fra det andet land i sager om lovovertrædelser og forbrydelser.
2. Myndighederne i det ene aftaleland giver de efterspurgte oplysninger, som måtte findes i Domsregisteret, til det andet land uden beregning.

Kapitel 4

Fuldbyrdelse af dom i andre sager end straffesager

§ 22 Domme, der skal fuldbyrdes

Enhver dom, der er endelig, og som har borgerretlige eller handelsretlige følge, og domme i straffesager som har borgerretlige følger, samt enhver juridisk nævnsafgørelse, der vedrører civilretlige spørgsmål, skal effektueres/fuldbyrdes i det andet aftaleland, j.fr. bestemmelserne i denne aftale

§ 23 Ansøgning om fuldbyrdelse

Ansøgningen gives til den juridiske myndighed, som ifølge modtagerlandets love forestår domsfuldbyrdelsen af de lokale domstoles afgørelser i et [geografiske]område, hvor dommen skal effektueres, uden at angive måden, hvorpå fuldbyrdelsen skal foregå.

§ 24 Ansøgningens bilag

Dommen eller afgørelsen, som ønskes effektueret, skal vedlægges ansøgningen. Dommen/afgørelsen skal være attesteret af den juridiske myndighed, som har truffet den. Den nævnte myndighed skal samtidig redegøre for, at dommen/afgørelsen er gyldig.

§ 25 tilfælder, hvor fuldbyrdelse kan nægtes

Den kompetente juridiske myndighed i modtagerlandet må ikke undersøge sagens grundlag/udgangspunkt. Myndigheden i modtagerlandet kan ikke nægte at fuldbyrde dommen i andre tilfælder end følgende:

1. Når det juridiske nævn, som har afsagt dommen, er ikke egnet til at behandle sagen enten på grund af mangелende myndighed (mangelende kompetence) eller på grund af mangелende myndighed i henhold til internationale regler om kompetence.
2. Når dommen er afsagt uden, at den dømte skulle være indkaldt til retsmøde, eller hvis den dømte person ikke kunne retmæssigt blive repræsenteret korrekt.
3. Når dommen ikke har opnået en gyldig status i henhold til lovgivningen i det land, hvor dommen er afsagt i.
4. Når dommen eller begrundelsen herfor er i strid med de gældende regler for offentlig ro og orden og takt og tone i modtagerlandet, eller når dommen er i strid med en anerkendt international regel.

5. Når der af en domstol i modtagerlandet er afsagt en endelig dom, der er afgørende for sagens kerne/oprindelse og for sagens parter, eller i tilfældet af, at der er en verserende retssag i modtagerlandet mellem de samme parter om det samme emne. Sagen skulle være kæret til retten, forinden sagen, der er afsagt dom i, skulle være rejst.
6. Når dommen, der skal effektueres, omfatter regeringen i modtagerlandet, eller omfatter en statsansat for handlinger, der alene er tilknyttet til dennes arbejdsopgaver.

§ 26 Fuldbyrdelse af voldgiftsdomme

Fuldbyrdelse af voldgiftsdomme sker i henhold til nærværende aftales bestemmelser under hensyntagen til bestemmelserne i § 25, og efter at dommen har opnået den endegyldige status i det land, som dommen er afsagt i.

§ 27 Bemyndigelse

En formel/officiel bemyndigelse, som er gyldig i det ene aftaleland, er gyldig i det andet land, såfremt bemyndigelsen ikke er i strid med de gældende regler for ro og orden og takt og tone i modtagerlandet.

Bemyndigelsen skal overholde gældende formelle krav i det land, den er udfærdiget i.

Kapitel 5

Procedure for konkurs, (præventiv) omlægning af gæld og virksomhedslikvidation

§ 28 Domsvirkning

Domme og afgørelser vedrørende meddelelse om konkurs, (præventiv) omlægning af gæld, virksomhedslikvidation og dødsbo, der er afsagt/truffet i et af aftalelandenes retssystem, har jævnfør bestemmelserne i nærværende aftale fuld virkning i det andet aftaleland.

§ 29 Domstolenes kompetence

1. Den domstol, der skal behandle sager vedrørende meddelelse om konkurs, (præventiv) omlægning af gæld og virksomhedslikvidation, er den, der ligger, hvor personen har primærbopæl - for sager, der omfatter fysiske personer. For sager, der omfatter juridiske personer, er den kompetente domstol den, der ligger, hvor virksomhedens hovedkontor er beliggende.
2. Såfremt den juridiske persons hovedkontor ligger uden for begge aftalelandes territorier, behandles sagen af den domstol, der ligger i det aftaleland, hvor den primære bopæl/kontor er.
3. Såfremt den fysiske person eller den juridiske person har bopæl/kontor i begge aftalelande, men det var uklar, hvilken af disse er den primære bopæl, behandles sagen af den domstol, som først har fået sagen.
4. I akutte tilfælde kan de juridiske myndigheder i hvert aftaleland træffe de nødvendige midlertidige juridiske og forebyggende foranstaltninger med henblik på at varetage vedkommende parter interesser.

§ 30 Procedure for meddelelse om konkurs

Såfremt en afgørelse vedrørende meddelelse om konkurs, (præventiv) omlægning af gæld, eller virksomhedslikvidation, der er truffet af en domstol i et af aftalelandene, omfatter en afdeling eller forretning i det andet aftaleland, skal konkursboforvalteren for de områder, hvor afdelingen eller forretning ligger, underrettes, j.fr. Gældende lokale regler.

§ 31 Frigivelse af dødsbo

Domstolen i den retskreds, hvor den afdøde havde sidste bopæl i, behandler ansøgninger om dødsbofrigivelse og afvikling af sager herom.

§ 32 Procedure for frigivelse af dødsbo

Såfremt en afgørelse om frigivelse og afvikling af en dødsbo, der er truffet af en domstol i et af aftalelandene, omfatter aktiver i det andet land, skal afviklingsprocessen i det andet land foretages i henhold til gældende regler (i det andet land, hvor disse aktiver er), og efter at forvalteren for frigivelse og afvikling af dødsboer (i det andet land) er underrettet.

§ 33 Likvidatorers og konkursboforvalteres bemyndigelser

Likvidatorer, konkursboforvaltere og frigivere af dødsboer, der er udpeget af retsvæsnen i det ene aftaleland, har de rettigheder, der er nødvendige til at opføre deres arbejdsopgaver i det andet aftaleland inden for de gældende lovrammer.

§ 34 Kompetencer

1. Udpegning af konkursboforvaltere, deres bemyndigelses afgrænsning og de formaliteter, der skal følges i deres arbejde i forbindelse med godkendelse af lån, indgåelse af forlig og uddeling af aktiver i konkursboet, skal følge lovbestemmelserne i det land, hvor konkursen bekendtgøres.
2. Domstole i det land, hvor konkursen bekendtgøres, behandler alle tilknyttede sager.
3. Salg af løsøre og faste ejendomme (flytbare og uflytbare) sker i henhold til gældende lover i det land, hvor aktiverne forefindes.
4. Byrde og panteret, der påhviler løsøre og faste ejendomme, behandles efter de gældende lover i det land, hvor godset er.
5. Sager vedrørende ejendomsret, rådighed, byrde og pant behandles af det lands domstol, hvor de pågældende omstridte gods er.

§ 35 Konkursdom fra en tredjelands domstol

En konkursdom fra en af aftalelandenes domstole har ikke virkning i det andet land i tilfældet af, at den pågældende er konkursdømt af en tredjelandsdomstol, hvis retskendelse er gyldig i det andet land som følge af en aftale mellem det andet- og tredjeland, såfremt konkursbosforvalteren har påberåbt sig de rettigheder, der er fastsat i aftalen.

§ 36 Statens og offentlighedens rettigheder

I tilfældet af, at domstolen i et af aftalelandene konkursdømmer en person, som har indgået en aftale om almen tjeneste med enten det andetlands stat eller en offentlig institution, kan det andetlands stat træffe og fuldbyrde alle nødvendige foranstaltninger, der er nævnt i landets lover for at sikre tjenestens beståen.

Kapitel 6

Meddelelsesgang

§ 37 Alle retslige akter og dokumenter meddeles aftalelandene imellem i henhold til bestemmelserne i dette kapitel.

§ 38

1. Meddelelser sendes direkte fra det ene aftalelands domstol eller juridisk nævn til den tilsvarende i det andet land.
2. Såfremt der ikke i det andetland findes en tilsvarende domstol eller juridiske nævn til den, der har truffet afgørelsen, sendes meddelelsen til den lokale civile domstol i den pågældende persons bopælsområde.
3. Skulle dokumentet ikke være sendt til den rette myndighed, sender modtageren dokumentet til den rette instans, som i følge nærværende aftale og de gældende lokale regler skal foretage forkyndelsen. Afsender myndigheden skal underrettes.

§ 39

1. Anmodningen om forkyndelse skal indeholde de nødvendige oplysninger om den pågældende persons identitet – det vil være sig navn, efternavn, stilling og bopæl. Dokumentet, der skal forkyndes, skal være i to eksemplarer, hvor den ene afleveres til den vedkommende, og den anden påføres bekræftelse på forkyndelsen og returneres.
2. Såfremt forkyndelsen ikke finder sted, redegør den ansvarlige funktionær/embedsmand for begrundelsen herfor. Akterne returneres til afsenderen.

§ 40

1. Forkyndelsen foretages i henhold til gældende regler i det land, den foregår i.

2. Skulle ansøgerlandet ønske, at forkyndelsen sker på en bestemt måde, kan ønsket opfyldes, såfremt det ikke er i strid med de gældende regler for offentlig ro og orden i modtagerlandet.

§ 41 Bestemmelserne i foranstående paragraffer hindrer ikke, at meddelelse sendes med post, såfremt reglerne i ansøgerlandet tillader det.

§ 42 Modtagerlandet kan ikke nægte at foretage forkyndelsen, med mindre det er rettet mod en person, der forfølges for et af de forhold, der er nævnt i §§ 3 og 4 af nærværende aftale.

§ 43 En forkyndelse, der er foretaget i henhold til bestemmelserne i denne kapitel, betragtes som værende foretaget på ansøgerlands territorium.

§ 44

1. Hvert aftaleland bekoster de udgifter, der er forbundet med forkyndelse på eget territorium.
2. Udgifterne i forbindelse med indkaldelse af vidner og eksperter bekostes af ansøgerlandet. Beløbet, der ansættes til at dække vidnets/ekspertens transport, kost og logi vedlægges indkaldelsen.

§ 45

1. Et vidne eller en ekspert, som efter indkaldelse møde frem hos det andetparts domstol, må ikke retsforfølges eller tilbageholdes for tidligere domme, forbrydelser, eller påstand om deltagelse den pågældende retsagens handlinger uanset vidnets/ekspertens nationalitet.
2. De i stk. 1 nævnte personer mister denne behandlingsmulighed, hvis de ikke udrejser inden 8 dage fra det tidspunkt, hvor deres pligt til at give møde foran de juridiske myndigheder ophører.

§ 46

1. Skulle vidnet eller eksperten være tilbageholdt i det land, som vedkommende befinder sig i, transporteres vedkommende under bevogtning til det land, som indkalder vedkommende på betingelse af, at

vedkommende forbliver tilbageholdt i det andet land, samt at vedkommende returneres under bevogtning.

2. Det land, der anmodes om udlevering, kan nægte at efterkomme anmodningen på grund af efter modtagelandets skøn særlige forhold heriblandt, at den vedkommende afviser anmodningen.

Kapitel 7

Retsanmodninger

§ 47 Hvilken som helst juridisk handling, der beviser eller afviser påstanden i en retssag kan foretages på det andet aftalelands territorium, såfremt der foreligger en bemyndigelse jævnfør bestemmelserne i dette kapitel.

§ 48

1. Den juridiske myndighed i det ene aftaleland sender til den kompetente juridiske myndighed i det andet aftaleland anmodning om at foretage en ønsket juridisk handling.
2. Den kompetente juridiske myndighed i modtagerlandet fuldfører i henhold til de i landet gældende regler en handling, som den får anmodning om. Skulle ansøgerlandet ønske at handlingen udføres på en anden måde, imødekommes ønsket, såfremt det ikke strider imod modtagerlandets lover.
3. Ansøgermyndigheden underrettes om tid og sted for handlingens udførelse, således det bliver muligt for en vedkommende part eller dennes stedfortræder at give møde.

§ 49 Skulle retsanmodningen vedrøre et emne eller en handling, som ikke er tilladt i henhold til modtagerlandets lovgivning, og i tilfælde af, at retsanmodningen ikke kan udføres, underrettes myndigheden i ansøgerlandet herom samtidigt med at redegøre for begrundelsen derfor.

§ 50 Skulle retsanmodningen være tilsendt en ikke kompetent myndighed, sender denne til den kompetente myndighed, samtidigt med, at den underretter ansøgermyndigheden om det.

§ 51

1. Modtagerlandet bekoster udgifterne til at udføre retsanmodningen i en straffesag, bortset fra udgifter til eksperter.
2. I civilretlige sager bekoster den person, til hvis fordel handlingen udføres, omkostningerne. Vedkommende skal forudbetale til ansøgerlandet den del, domstolen finder betænksom.
3. Modtagerlandet kan opkræve de lovmæssige afgifter for de dokumenter, der bruges i forbindelse med bemyndigelsessagen.

§ 52 Den juridiske handling, som udføres efter bemyndigelse, har den samme lovmæssige virkning som en, der udføres af den kompetente myndighed i ansøgerlandet.

Kapitel 8

Afsluttende bestemmelser

§ 53

1. Hvert aftaleland kan helt eller delvist ophæve aftalen. Ophævelsen træder i kraft efter 6 måneder fra meddelelsesdatoen.
2. Bestemmelserne i denne aftale gælder i fristens 6 måneders periode for de i henhold til aftalens kapitel 4 indleverede ansøgninger om domsfuldbyrdelse.

§ 54 Aftalen ratificeres i hvert aftaleland efter gældende grundlovmæssige regler.

§ 55 Aftalen træder i kraft efter en måned fra datoen for udvekslingen af dokumentation for aftalens indgåelse. Alle tidligere aftaler mellem

aftalelandene, eller aftaler, der er indgået i deres navne, og som omhandler nærværende aftales emner er hermed ophævet.